

Strom

(Ozvěna)

1. ^{Ami} Polní cestou kráčeli ^Gšumaři do vísky hrát,
^{Ami} svatby, pohřby tahle cesta ^G poznala mnohokrát,
po ^F jedné svatbě se ^G chudým lidem ^{Ami} synek narodil
a ^F táta mu u ^G prašný cesty ^E života strom zasadil.

R: A on tam ^A stál, a on tam stál,
a koukal ^{F#mi} do polí, a koukal do polí,
a byl jak ^D král, a byl jak král, sám v celém ^E okolí,
korunu ^A měl, korunu ^{F#mi} měl, i když ne ^D ze zlata, ^{Dmi}
a jeho ^A pokladem byla ^E tráva střapa ^A tá.

2. ^{Ami} Léta běží a na ten příběh si už ^G nikdo nevzpomněl,
jen ^{Ami} košatý strom se u cesty ve ^G větru tiše chvěl,
a ^F z vísky bylo ^G město a to ^{Ami} město začlo chtít
^F asfaltový ^G koberec až ^E na náměstí mít.

R:

3. Že ^{Ami} strom byl v cestě plánované, to ^G malý problém byl,
^{Ami} ostrou pilou se ten problém ^G snadno vyřešil,
^F tak naposled se ^G do nebe náš ^{Ami} strom pak podíval
a ^F tupou ránu do ^G větvoví snad už ^E ani nevnímal.

R:

4. ^{Ami} Při stavbě se objevilo, že sil ^G nice bude dál,
a tak ^{Ami} kousek od nové cesty ^G smutný pařez stál,
^F dětem a ^G výletníkům z výšky ^{Ami} nikdo nemával
a ^F přítel vítr si ^G o něm píseň ^E na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam ^A stál, stál tam sám,
a koukal ^{F#mi} do polí, a koukal do polí,
a byl jak ^D král, a byl jak král, sám v celém ^E okolí,
korunu ^A měl, korunu ^{F#mi} měl, i když ne ^D ze zlata, ^{Dmi}
a jeho ^A pokladem byla ^E tráva střapa ^{F#mi} tá, ^D
a jeho ^A pokladem byla ^E tráva střapa ^A tá.